

Az országgyűlés kereskedelmi bizottságának ülése

Az országgyűlés kereskedelmi bizottsága hétfőn Friss István elnökletével ülést tartott a parlament Gobelintermében. A bizottságot Tausz János belkereskedelmi miniszter és Molnár Károly, a SZÖVOSZ elnökhelyettese tájékoztatta a belkereskedelmi raktározási helyzetéről. A beszámolókat követő vitában többen felszóllaltak. A felszólalásokra Tausz János és Molnár Károly válaszolt. (MTI)

Napirenden:

A HÁZI MULATSÁGOK

Nincs abban semmi kivétel, hogy általában divatosá váltak a házi összejövetelek, szórakozások, ha úgy tetszik mulatságok. Magánügy ez mindaddig, amíg nem zavarják vele a szomszédokat, a résztvevők nem duhajkodnak, s megtartják a közérköcs írott és íratlan szabályait. Sajnálattal tapasztalható azonban, hogy a házi szórakozások többször megengedhetetlen módon elfajulnak, sértik az adott ház rendjét, nyugalomát. Sőt: előfordultak botrányok is, melyeket a házi »buli« rendezői és a velük együtt szertelenkedő meghívottak okoztak. Ez már nem magánügy!

A Teleki utca 6. számú házban, T.-né lakásában nemrégiben rendezett házi mulatság felbolydította nemcsak a házat, hanem szinte az egész utcát is. A háziasszony, T.-né legénysorba alig serdült csemetéje és a többi »kedves vendég«, szintén fiatalok, lányok és fiúk mértéktelenül fogyasztották a szeszt. Ennek hatására aztán ékelesen ordítózásba fogtak, s úgy táncoltak, hogy szinte beleremegett a ház. Ez azonban nem volt elég. A

szeszgözös fiatalok gorboskodni és erőszakoskodni kezdtek a lányokkal, ebből általános zűrzavar, verekedés támadt. Így lett aztán az egész esetből rendőrségi ügy.

Mindaz, ami a Teleki utcában történt, sok tanulsággal szolgált. Az egyik legfontosabb, hogy a szülőknek valóban törődniük kell gyermekeikkel, még a házi összejöveteleken is. Szabjanak határt a szeszfogyasztásnak, a táncnak, vegyék elejét a duhajkodásba fulladó fiatalok lendületnek. Nem durvul erkölcstelen tivornyává a Teleki utcai összejövetel sem, ha a szülő nem hagyja magukra a fiatalokat. De ezt tette, mint többen mások, s így akarva-akaratlan, sarkig nyitotta az ajtót a szertelenségnek.

Az emberek, különösen a fiatalok, szeretnek szórakozni, és ez természetes is, helyes is. A köznyugalom sőt »bulikra« azonban semmi szükség. Újtát kell állni ezeknek, ha nem is gyakran fordulnak elő. Elsősorban a szülők kötelessége, hogy óvják, védjék fiukat, lányukat a házi összejövetelek buktatóitól.

GERENCSÉR MIKLÓS:

VADGALAMBOK

Kisregény

1.

Megjött hát az ősz, a szegény fazekasok messiása. Indulhattak a kölcsönfogatok szerte a tájak mélységeibe, hogy a nyáron égetett cserépedények kenyérré változzanak. Ovatosan gördült a kocsi, álmosan poroszkált a porban a két almásderes. Mintha máklevet ivott volna az egész világ, gyenge álmoság bódított embert, tájat, állatot. A dombok vállain hányaveti erdőpálistok heverték, a völgyek öléből fiatalító illatok páráztak, a távoli hegyek sejtelmes reményként kélettek át a verőfény lusta rezgésén, az út felett rovarok kavargtak, amott meg pille libbert a vakító fehér kilométerkőre, tearózsaszínű szárnyait éberben rezgette.

Érett asszony volt az ősz. Álmos kéjjel bontotta ki a haját, vágyakozását a világra sóhajtott, és a táj megtelt súlyos szerelmmel. Kustán Dani, a lovak gazdája fájdalom gyönyörűséggel hagyta hverniki tekintetét a szépségtől roskatag szülőföldön. Minden lélegzetvételtől csendes dallam ébredt a mellében, mintha harmonikává változott volna a tüdeje. Sok-sok tarkaság kápráztatta a szemét, de a pillája akkor nehezült el legjobban, ha a mellette ülő Kincses Klárra tekintett.

A lány hallgatagon nézelődött előre a lovak ingó feje fölött. Mogyorósbarna, selyemfényű haja lazára oldódott a rázóástól. A nefelejcsvirágokkal telehintett fehér keszkenő is hátracsúszott, csak a dús konty fölé borított szűzi sátrat, amely alá itt-ott beszűrődött a napfény, s ettől olyan gyönyörű derengés halványodott a nyakán, hogy Dani imádkozni szeretett volna.

Nem akarta elhinni a legény azt az őriítő szerencsét, hogy három hétig vele lesz a lány, idegen tájakon, idegen emberek között. Csitította az örömet, különben attól kellett tartania, hogy parázs mellében lángot fog az ősz lobbanékony levegője, és elég itt az úton, mielőtt a kékes messzeségben rejtőző boldogsághoz érne.

Pedig, amikor egyezséget kötöttek Kincsesel, Klári apjával, a sánta, hűtszegény kommunistával, szóba sem került a szerelem. Az üzlet másképpen volt szent, mint az ő szerelme: hidegen és szürken, akár az isten parancsai. Úgy szólt az egyezés, hogy Kustán Daniel nagygazda kölcsönadja a fogatot a bevétel feléért. Minden köcsögért, fazékért, tálért és egyéb cserépolmiért annyi búzát kér a fazekas, amennyit püpozottan telíti a portékát. Itthon feleznék. Amíg a fuvar tart, a lovak eleségéről a kölcsönkérő köteles gondoskodni.

Hát így indulhattak útnak. Az öreg Kustán nem jöhetett — csak nem aljasítja le magát ilyen cigánykaravánkodással. A sánta Kincses meg azért maradt otthon, mert ez időre a három holdacsukája is munkáért sivalkodott. Nem féltette a lányát, Daniról is tudta, hogy nem tartozik az állatkodó legények közé.

Sok mindenre gondolt, csak arra nem, hogy útközben életre serken a sok-sok zománcvirág a vázákon, tányérok, salátás tálakon.

Meggyorsítják a gyalogjárdák felújítását

Újabb munkásokat alkalmaz a Köztisztasági Vállalat

A Szegedi Köztisztasági Vállalat utépítő részlege a harmadik negyedév végére az 1962-re tervezett járda-felújítások zömét már elvégezte. Az év hátralevő hónapjaira csupán kilenc utca gyalogjárdájának aszfalto-

zása, s egy téglajárdaépítés maradt. Az előbbiekből három terven felüli munka.

Most különösen nagy szorgalommal kell dolgozni az utépítő munkásoknak, hiszen bármikor várható az esős, kedvezőtlen idő beköszönése.

Az építések meggyorsítására ezért újabb negyven dolgozó felvételét engedélyezték a vállalatnak.

Az új munkások nagyobb része már munkába állt. Így biztosítottak látszik a felújítási program teljesítése, sőt

több járdát a vállalt határidő előtt bocsátanak a lakosság rendelkezésére.

Az alábbiakban a befejezés előtt álló, vagy még hátralevő járdaépítéseket ismertetjük azzal, hogy mikorra várható az elkészítésük.

Az I. kerületben — mint hírt adtunk erről — a Juhász Gyula utca évek óta kifogásolt macskaköves gyalogjárdáját cserélik ki. A vállalat itt november 15-re fejezi be a munkát.

A II. kerületben a Hattyú és a Szatymaz utca lakói kaphatják meg végre, még e hónapban új aszfalt gyalogjárdájukat. A vállalat

tervén felül még 1500 négyzetméter aszfaltjárdát épít a kerületben.

A Tápei sortól a körtöltésig, a József Attila sugárút mindkét oldalán. A városból kifelé menet bal oldalon azonban csak a fodortelepi házsortól kezdik az aszfaltozást, mert azon innen a gedói parkosított terület van.

A III. kerületben a mi-hályteleki Lenin utcában

téglajárdát épít a vállalat. Ennek befejezése, illetve az átadás ideje a helybeliektől is függ. Az utca feltöltését ugyanis

az Új Élet Termelőszövetkezet gazdái vállalták.

Ha hamarabb végzik el ezt a munkát, hamarabb kezdheti az építést a Köztisztasági Vállalat. November 20-ra vállalták az utépítők a Mátyás tér déli oldalának, a Szent Antal és a Földműves utca közötti járdaszakasznak az aszfaltozását. Most

októberben készülnek el a Zoltán és a Felhő utca gyalogjárdájának felújításával.

A Zoltán utcában már megépítették a szegélyeket, s rakják a kohósálokat.

Hasonló gyors ütemben készíti el a vállalat terven felül a Csáktornyai utca aszfaltgyalogjárdáját, mely a Tolbuhin sugárutat köti össze az Ottovaitelleppel, s a jövőre építendő társasházak környékével. Esetleges késedelmet itt csupán az okozhat, ha késik a már megrendelt cement szállítása. A Csáktornyai utca befejezése után következnek még a Borbás és a rövid Oltványi utca, mellyel előreláthatólag november végére készülnek el.

Koszorúzási ünnepség Schönherz Zoltán emléktáblájánál

Húsz éve, 1942. október 9-én gyilkolták meg az egykori Margit körüli fegyházban Schönherz Zoltánt. Az évforduló alkalmából hétfőn a Mártírok útján ünnepélyesen megkoszorúzták Schönherz Zoltán márvány emléktábláját. Az MSZMP Központi Bizottságának koszorúját Kiss Dezső és Szerényi Sándor, a KISZ Központi Bizottságának koszorúját Pullai Árpád és Pataki László helyezte el.

TÖRETLENÜL

„... Sokat dolgoztam és abban a hitben halok meg, hogy munkám nem volt hiabavaló. Ha még egyszer szülehetnék és újból élnék, akkor sem tudnék másképpen élni! Töretlenül állok itt, mint egész életemben és úgy is halok meg.»

Húsz évvel ezelőtt írta ezeket a sorokat búcsúlevelében Schönherz Zoltán, a magyar munkásmozgalmat rátrírhalált halt nagy alakja. 1942. szeptember 29-én ítélte kőtel általi halálra őt Horthy vesztőtvényszéke, s a halálos ítéletet október 9-én reggel végrehajtották.

»Harcoljatok a szabad, független, demokratikus Magyarországot!« — ezt kiáltotta messze hallatszó hangon a bitófa alól, s utolsó szavaival a békét éltette meg.

Egész élete harc volt, s mindig töretlenül állt helyt ezekben a harcokban. Csehszlovákiában kapcsolódott be a kommunista mozgalomba, s a széles műveltségű, sokoldalúan képzett elektromér-

nök hamarosan vezéralakja lett a szlovákiai ifjúmunkások mozgalomának. 1934-ben a Szlovák Ifjúsági Szövetség titkárává választották. 1935-ben járt először a Szovjetunióban, mint a Kommunista Ifjúmunkások Csehszlovákiai Szövetségének küldötte. Nagy érdeklődéssel tanulmányozta a nemzetiségi kérdést, lévén Csehszlovákia is több nemzetiségű ország.

A szlovák nacionalista kormány nem nézte jó szemmel Schönherz Zoltán munkáját, s a fiatal kommunista vezető korán megismerkedett a löcsei és illavai fegyház céljaival is. A megpróbáltatások azonban csak még jobban megerősítették, s akaratát és forradalmi bátorságát acélossá edzették.

Schönherz Zoltán 1939-ben kapcsolódott be a munkásmozgalmat magyarországi küzdelmeibe. A párt megbízásából Kulich Gyula, az Országos Ifjúsági Bizottság titkára kereste föl Kassán. 1940-ben néhány hónapot ismét a Szovjetunióban töltött, majd a Komintern megbízásával érkezett Budapestre és látta hozzá a kommunista mozgalom központi irányító szerveinek létrehozásához. 1941 áprilisában megalakul a Függetlenségi Bizottság, s 1942 február elsején megjelenik a párt illegális lapjának, a Szabad Népnek az első száma is, amelynek vezércikkét »Szabad nép szabad országban« címmel Schönherz Zoltán írta.

A Horthy-fasizmus rendőrtügnökei 1942 júliusában fogják el Schönherz Zoltánt. Válogatott kínzásoknak vetik alá, az ő hitét azonban sem fizikai, sem lelki terror nem tudja megtörni. A vesztőtvényszek előtt az utolsó szó jogán is a magyar nép elnyomottságáról beszél, s arról a sanyarú állapotról, amelybe az évezredek elnyomás taszította ezt a népet. S bátran szemébe vágja a tárgyaláson jelenlévő von Jagow német nagykövetnek is, hogy ez a nép nem kér mások érdekeinek szolgáltatásból, szabad és független akar lenni.

Nem törli meg a halálos ítélet kihirdetése sem. »Nem hal meg azért mindenki, akit a földre tesznek« — írja befejezésül a búcsúlevelében. Schönherz emléke valóban él, töretlenül, mint ahogy ő élt és harcolt. S él tanítása is, mint a dal, amelynek ő szerezte a zenéjét: »A harcban nem szabad megállni...«

P. L.

Idén már működik Szegeden az új tüdőszűrő állomás

Lapunkban már korábban hírt adtunk arról, hogy a városi tanács a Kálvín tér és a Vidra utca sarkán épülő új bérház földszintjét egészségügyi célokra adja át. A városi tanács egész-

ségügyi osztálya úgy döntött, hogy itt rendezi be a stabil-szűrőállomást, amely országosan is a legkorszerűbbek közé tartozik.

Az elmúlt napokban műszakilag átadták az épületet. A több száz ezer forintot röntgengép már megérkezett, egyelőre a Rákóczi téri tüdőgondozó intézetben helyezték el. A tervek szerint idén novemberben már működik az egészségügyi szűrőállomás. Ezzel lehetőség nyílik arra, hogy Szeged lakosságát 10 éves kortól fölfelé rendszeresen és évenként tüdőszűrő vizsgálatnak vessék alá. Az új stabil szűrőállomás jövőre kezdi meg rendszeres munkáját.

Magyar kereskedelmi küldöttség utazott Szófiába

Bíró József külkereskedelmi miniszterhelyettes vezetésével magyar delegáció utazott Szófiába, a Magyar Népköztársaság és a Bolgár Népköztársaság közötti, a 1963. évi árucserreforgalmi és fizetési jegyzőkönyv megkötésére vonatkozó tárgyalásokra.

Szovjet vasutas folyóirat „magyar” száma

A Moszkvában megjelenő Zseleznij nodoroznij Transzport (Vasúti Közlekedés) szeptemberi száma teljes egészében a Magyar Népköztársaság vasúti közlekedésével foglalkozik.

A vezércikk hangsúlyozza, hogy a szovjet vasutasok, az egész szovjet néppel együtt, szívből örülnek a rövid történelmi időszak alatt a fejlődésben óriási utat megtett szocialista Magyarország sikereinek. A cikkben felsorolt számok és tények be-

mutatják a magyar népnek az ipar, a mezőgazdaság, a közoktatás, a tudomány és a művészet fejlesztésében elért eredményeit.

A folyóirat első cikkét Kossa István posta- és közlekedésügyi miniszter írta az ország közlekedésének fejlődéséről. A folyóirat közli Magyarország vasúthálózatát, valamint az ország közlekedésének fejlődését szemléltető illusztrációkat.

(Folyt. köv.)